

Udskriftsdato: 15. maj 2026 (Gældende)

Oplysninger om vederlag til rekrutteringsfirma kunne ikke undtages fra aktindsigt på det anførte grundlag. Offentlighedslovens § 30, nr. 2

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 16/03664

Oplysninger om vederlag til rekrutteringsfirma kunne ikke undtages fra aktindsigt på det anførte grundlag. Offentlighedslovens § 30, nr. 2

Svar til A, medie B

25-11-2016

Sag nr. 16/03664

X Havns afslag på aktindsigt i omkostninger til rekruttering af [ledende medarbejder]

Jeg har nu færdigbehandlet sagen.

Det er min opfattelse, at X Havn ikke på det anførte grundlag efter offentlighedslovens § 30, nr. 2, kunne undtage oplysningerne om udgifter til firma C's konsulentbistand i forbindelse med ansættelse af en ny [ledende medarbejder] fra aktindsigt.

Jeg har på den baggrund henstillet til X Havn at genoptage sagen med henblik på en fornyet vurdering af, om de ønskede oplysninger kan udleveres – eventuelt efter indhentelse af yderligere oplysninger fra firma C til belysning af risikoen for, at udlevering af oplysningerne vil påføre virksomheden navnlig et økonomisk tab af nogen betydning.

Det er desuden min opfattelse, at X Havn burde have anset oplysningerne om havnens interne omkostninger til rekrutteringen for omfattet af din aktindsigtsanmodning, og at havnen derfor i forbindelse med afgørelsen af 30. oktober 2015 burde have forholdt sig til, om du kunne få aktindsigt i dem.

Jeg har på den baggrund henstillet, at havnen i forbindelse med genoptagelsen af sagen også tager stilling til, om oplysningerne om havnens interne omkostninger kan udleveres.

En nærmere begrundelse for resultatet af min undersøgelse findes nedenfor i afsnittet ”Ombudsmandens udtalelse”. Efter udtalelsen (fra s. 9) er der en gennemgang af sagens forløb.

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad drejer sagen sig om?

Du har klaget over, at X Havn har afslået din anmodning om aktindsigt i oplysninger om havnens samlede omkostninger i forbindelse med rekrutteringen af en ny [ledende medarbejder].

X Havn fik bistand af firmaet C ved ansættelsesprocessen. X Havn har på baggrund af mundtligt indhentede oplysninger fra C vurderet, at oplysninger om havnens omkostninger i relation til kontrakten med firmaet kan undtages efter offentlighedslovens § 30, nr. 2.

X Havn har henvist til, at C befinder sig i et konkurrencepræget marked, og at det vil kunne medføre en forringelse af virksomhedens konkurrencesituation i forhold til andre tilsvarende virksomheder, hvis de omkostninger, der er relateret til kontrakten med C, kommer til konkurrenternes kendskab.

X Havn har desuden haft udgifter af intern karakter, herunder rejseomkostninger. Oplysninger om disse omkostninger er heller ikke udleveret til dig.

2. Offentlighedslovens § 30, nr. 2

2.1. X Havns afgørelse om afslag på aktindsigt er truffet i medfør af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Bestemmelsen lyder således:

”§ 30. Retten til aktindsigt omfatter ikke oplysninger om

(...)

2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes.”

Bestemmelsen svarer til § 12, stk. 1, nr. 2, i den tidligere offentlighedslov fra 1985 og har til formål at tilgodese private erhvervsinteresser.

Følgende fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013:

”Bestemmelsen i nr. 2 er enslydende med den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen forudsætter – i modsætning til nr. 1 – at forvaltningsmyndigheden foretager en *konkret vurdering*, der falder i to led. Myndigheden skal først tage stilling til, hvorvidt der er tale om oplysninger vedrørende forretningsforhold mv. Er det tilfældet, skal myndigheden dernæst foretage en vurdering af, om aktindsigt i disse oplysninger må antages at indebære en nærliggende risiko for, at der – typisk af

konkurrencemæssige grunde – påføres den pågældende person eller virksomhed navnlig økonomisk skade af nogen betydning.

Der vil i forhold til oplysninger, der er omfattet af nr. 2, gælde en *klar formodning* for, at udlevering af oplysningerne vil indebære en nærliggende risiko for, at virksomheden eller den person, oplysningerne angår, vil lide skade af betydning.

Forvaltningsmyndighederne bør dog – som hidtil – *indhente en udtalelse* fra den, oplysningerne angår, for at få belyst risikoen for, at en udlevering af oplysninger om forretningsforhold mv. vil medføre den nævnte risiko for økonomisk skade.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret i betænkningens kapitel 17, pkt. 3 (side 651 ff.). Om kommissionens overvejelser henvises til betænkningens kapitel 17, pkt. 5.3 (side 706 f.). ”

2.2. Som eksempler på oplysninger omfattet af bestemmelsen nævner betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 706, bl.a. produktionsmetoder, produktionsforhold, forretningsforbindelser, kundelister, forretningsbetingelser, kontraktvilkår, forretningsmæssige strategier og markedsføringstiltag.

Også oplysninger om etableringsomkostninger, driftsomkostninger, salgsomkostninger samt oplysninger om virksomhedens regnskaber og økonomiske forhold i øvrigt nævnes som eksempler på omfattede typer af oplysninger.

Jeg henviser også til Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 521 ff., herunder det på s. 523 anførte om, at oplysninger om økonomiske forhold i bred forstand i praksis er anset for omfattet af bestemmelsen. Således er bl.a. vederlagsoplysninger i en kontrakt, udgiftsoplysninger, afsætningsmuligheder samt prisfastsættelsesovervejelser omfattet af bestemmelsen.

2.3. Som det fremgår af de citerede forarbejder, er offentlighedslovens § 30, nr. 2, kun anvendelig, hvis udlevering af oplysningerne efter en konkret vurdering må antages at indebære nærliggende risiko for, at der påføres den pågældende person eller virksomhed skade, navnlig et økonomisk tab af nogen betydning.

Som det imidlertid også fremgår, vil der gælde en ”klar formodning” for, at udlevering af oplysningerne vil indebære en nærliggende risiko for, at virksomheden eller den person, som oplysningerne angår, vil lide en sådan skade. Se også betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 1005.

Om det nærmere indhold af formodningsreglen henviser jeg til Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 530, hvor bl.a. følgende er anført:

”Hverken de specielle bemærkninger eller betænkningen indeholder noget nærmere om baggrunden for eller den nærmere betydning af formodningsreglen. Det må antages, at reglen skal ses i sammenhæng med, at myndigheden, der skal foretage den endelige skadesvurdering, typisk ikke vil have de nødvendige forudsætninger for at vurdere, om en udlevering af oplysningerne om drifts- eller forretningsmæssige forhold mv. omfattet af § 30, nr. 2, rent faktisk vil påføre den pågældende virksomhed skade. Derfor anføres det også i de specielle bemærkninger til § 30, nr. 2, (...), at myndigheden bør indhente en udtalelse fra vedkommende virksomhed mv. I de tilfælde, hvor virksomheden giver udtryk for, at en udlevering vil påføre konkrete skadevirkninger for virksomhedens økonomi, og begrundet dette, må

formodningsreglen indebære, at myndigheden normalt ikke behøver yderligere dokumentation for, at betingelserne for at begrænse aktindsigten efter § 30, nr. 2, er opfyldt. ”

Det anføres samme sted (s. 530 f.), at formodningsreglen ikke ændrer ved, at myndigheden (for en principiel betragtning) fortsat skal foretage en konkret vurdering af, om udleveringen vil indebære en nærliggende risiko for, at der påføres virksomheden navnlig et økonomisk tab af nogen betydning.

Bl.a. med henvisning til tidligere ombudsmandspraksis er det videre i kommentaren anført, at kravet om den konkrete vurdering indebærer, at f.eks. en generel angivelse af hensynet til konkurrencemæssige forhold på det pågældende område, den blotte gengivelse af bestemmelsens ordlyd eller en generel vurdering af risikoen for tab ikke i sig selv er nok til at meddele afslag på aktindsigt.

Det følger af den nævnte ombudsmandspraksis, at den blotte oplysning om vederlag i henhold til en kontrakt normalt ikke kunne undtages efter den tilsvarende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 2, i den tidligere offentlighedslov. Se i den forbindelse bl.a. sagerne, som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for henholdsvis 1987, s. 242, 1993, s. 294, og 2006, s.158.

3. Min vurdering af X Havns undtagelse af oplysninger i relation til kontrakten med firma C

3.1. Sagen drejer sig om indsigt i prisoplysninger knyttet til en kontrakt om konsulentbistand i en ansættelsesproces.

Det kan ikke give mig anledning til bemærkninger, at X Havn har anset oplysningerne for at vedrøre firma C's ”drifts- eller forretningsforhold el.lign. ” og dermed efter deres karakter for at være omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

3.2. Spørgsmålet er herefter, om en udlevering af oplysningerne må antages at indebære en nærliggende risiko for, at der påføres C økonomisk skade af nogen betydning.

X Havn indhentede en telefonisk udtalelse fra C til belysning af risikoen.

Ifølge X Havns telefonnotat af 29. oktober 2015 anførte C, at virksomheden meget gerne så, ”(...) at X Havn undlod at give aktindsigt for ikke at svække firmaets muligheder i et meget konkurrencepræget marked”.

I afgørelsen af 30. oktober 2015 skrev X Havn, at C befandt sig i et konkurrencepræget marked i forbindelse med ansættelse af medarbejdere og chefer, og at det ville medføre en forringelse af virksomhedens konkurrencesituation i forhold til andre tilsvarende virksomheder, såfremt den kontrakt, som havnen havde indgået med virksomheden – herunder omkostningerne relateret hertil – kom til konkurrenternes kundskab.

I udtalelsen til mig af 30. august 2016 er dette ikke yderligere uddybet.

Jeg må således forstå, at X Havn primært bygger sin vurdering på de oplysninger, som virksomheden gav under telefonsamtalen den 29. oktober 2015.

3.3. Som det fremgår ovenfor, ændrer den formodningsregel, der findes i forarbejderne til offentlighedslovens § 30, nr. 2, ikke på, at myndigheden fortsat skal foretage en konkret vurdering af, om udleveringen vil indebære en nærliggende risiko for, at der påføres virksomheden et økonomisk tab af nogen betydning.

Hvis myndigheden ikke selv umiddelbart har tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage vurderingen, bør myndigheden indhente en udtalelse fra virksomheden. Formodningsreglen ændrer således ikke på myndighedens pligt til at oplyse sagen. Se i den forbindelse bl.a. sagen, som er gengivet på ombudsmandens hjemmeside som [sag nr. 2014-25](#).

Det må bl.a. afhænge af den nærmere karakter af de pågældende oplysninger, hvor omfattende en begrundelse virksomheden skal give for sit ønske om hemmeligholdelse. Er der f.eks. tale om oplysninger, som efter praksis under den tidligere offentlighedslov ikke i almindelighed kunne undtages fra aktindsigt, vil dette efter omstændighederne kunne skærpe kravene til virksomhedens begrundelse.

Hvis en udtalelse ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse, må myndigheden eventuelt stille supplerende spørgsmål til virksomheden. Dette vil kunne ske, med angivelse af at et ikke tilfredsstillende svar vil kunne føre til, at myndigheden ikke har tilstrækkeligt grundlag for at afslå aktindsigt i oplysningerne. Se også i denne forbindelse [sag nr. 2014-25](#), som er nævnt ovenfor.

3.4. Firma C's udtalelse var holdt i meget overordnede vendinger og indeholdt ikke en nærmere begrundelse, ud over at der var tale om et konkurrencepræget marked.

X Havns egen begrundelse for at afvise at give dig indsigt i oplysningerne består også af en generel henvisning til, at C befinder sig i et konkurrencepræget marked, og at en udlevering af oplysningerne vil kunne medføre en forringelse af virksomhedens konkurrencesituation. Som det også fremgår ovenfor, er en generel henvisning til konkurrencemæssige forhold eller risiko for tab ikke i sig selv nok til at undtage oplysninger fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 30, nr. 2.

3.5. Det er min opfattelse, at X Havn ikke på det anførte grundlag kunne undtage oplysningerne om udgifter til C's konsulentbistand fra aktindsigt efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg forstår det sådan, at du ikke har anmodet om aktindsigt i kontrakten mellem X Havn og C, men alene har ønsket at få oplyst det samlede udgiftsbeløb. Jeg henviser herunder til, at det fulgte af praksis vedrørende bestemmelsen i den tidligere offentlighedslovs § 12, stk. 1, nr. 2, at oplysninger om vederlag i henhold til en kontrakt normalt ikke kunne undtages fra aktindsigt efter bestemmelsen, jf. pkt. 2.3 ovenfor.

3.6. Jeg har henstillet, at X Havn genoptager sagen med henblik på en fornyet vurdering af, om de ønskede oplysninger kan udleveres, eventuelt efter indhentelse af yderligere oplysninger fra C til belysning af risikoen for, at en udlevering af oplysningerne vil påføre virksomheden navnlig et økonomisk tab af nogen betydning.

3.7. På baggrund af min henstilling har jeg ikke grundlag for at tage stilling til X Havns vurdering af, at der ikke kunne gives meraktindsigt i oplysningerne.

4. Omfanget af din aktindsigtsanmodning – øvrige omkostninger til rekrutteringen

Du har bedt om at få udleveret oplysninger om ”(...) alle omkostninger i hele processen” ved X Havns rekruttering af ny [ledende medarbejder].

X Havn ses alene at have taget stilling til din anmodning om aktindsigt for så vidt angår omkostningerne i relation til kontrakten med firma C.

Det fremgår dog både af havnens udtalelse af 30. august 2016 og af de akter, som jeg har modtaget fra havnen, at havnen også har afholdt udgifter af intern karakter ved rekrutteringen, herunder rejseomkostninger for medlemmer af havnebestyrelsen.

Det er min opfattelse, at X Havn burde have anset disse oplysninger for omfattet af din aktindsigtsanmodning, og at havnen derfor i forbindelse med afgørelsen af 30. oktober 2015 burde have forholdt sig til, om du kunne få aktindsigt i dem.

Jeg har på den baggrund henstillet, at havnen i forbindelse med genoptagelsen af sagen også tager stilling til, om oplysningerne om havnens interne omkostninger kan udleveres.

Jeg beder dig afvente X Havns nye afgørelse i sagen, før du tager stilling til, om der er grundlag for at klage til mig igen.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Kopi til:

X Havn

Sagsfremstilling

Medie B søgte ved e-mail af 29. oktober 2015 til X Havn aktindsigt i, hvad det havde kostet havnen at rekruttere en ny [ledende medarbejder]. Medie B bad om at få oplyst "(...) alle omkostninger i hele processen", og hvem der havde stået for rekrutteringen.

X Havn oplyste i e-mail af 30. oktober 2015, at havnen havde brugt firma C i forbindelse med ansættelsen af [den ledende medarbejder]. Herudover anførte X Havn bl.a. følgende:

"Vi kan desværre ikke give dig yderligere oplysninger om udgifterne til konsulentfirmaet, da disse oplysninger er omfattet af bestemmelserne i offentlighedslovens § 30 som har følgende bestemmelse:

§ 30. Retten til aktindsigt omfatter ikke oplysninger om

- 1) enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og
- 2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes.

Da firmaet C befinder sig i et konkurrencepræget marked i forbindelse med ansættelse af medarbejdere og chefer, vil det kunne medføre en forringelse af deres konkurrencesituation i forhold til andre tilsvarende virksomheder, såfremt den kontrakt, vi har indgået med C, herunder omkostningerne relateret hertil, kommer til konkurrenternes kendskab.

Denne afgørelse kan i medfør af offentlighedslovens § 37 påklages særskilt og direkte til den myndighed, der er øverste klageinstans i forhold til afgørelsen.

Klage over afgørelsen fremsendes til X Havn, som senest 7 dage efter klagens indgivelse vil foranledige sagen videresendt til klageinstansen. "

Du klagede den 3. november 2015 over afgørelsen, idet du anførte, at medie B var uenig i afgørelsens præmis, og henviste til det følgende:

"...

- 1) Der er ikke efter vores opfattelse tale om, at hensyn til enkeltpersoners private forhold vil blive krænket. Det er alene et spørgsmål om størrelse på en afholdt udgift til et bestemt formål.
- 2) Der er endvidere ikke tale om, at en konkret virksomheds honorarfastsættelse vil blive særskilt belyst, men at en konkret udgift for X Havn i en konkret anledning har relevans for offentligheden. Såfremt der skulle være et hensyn at tage til rekrutteringsfirmaet, er min opfattelse, at dette hensyn må vige for hensynet til den offentlige interesse i den afholdte udgift.

..."

Du henlede også opmærksomheden på Statsforvaltningen, Tilsynets, udtalelser (af 18. august og 21. september 2015) i en sag om Ringkøbing-Skjern Kommunes forpligtelse til at give dagblad D aktindsigt i udgifter til et offentligt arrangement med politiker E som gæstetaler. Tilsynets afgørelser underbyggede efter din opfattelse de synspunkter, som du havde fremført.

X Havn meddelte dig den 9. november 2015, at din klage var blevet sendt til Trafik- og Byggestyrelsen. I brevet til styrelsen skrev havnen bl.a.:

”X Havn har fortsat den opfattelse, at de ønskede oplysninger om omkostningerne ved etablering af ansættelsesforholdet er omfattet af formuleringen i offentlighedslovens § 30, med den samme argumentation som anført i min mail til medie B dateret d. 30. oktober 2015.

X Havn har overvejet om bestemmelsen i Offentlighedslovens § 14 stk. 1 vedr. meroffentlighed kan komme i anvendelse i nærværende sammenhæng.

Det er X Havns vurdering, at dette ikke er tilfældet af hensyn til de privatretlige konkurrencemæssige vilkår virksomhederne inden for denne branche er undergivet.”

X Havn bad i forlængelse heraf styrelsen om at træffe afgørelse i sagen.

Styrelsen meddelte den 17. maj 2016 X Havn, at Transport- og Bygningsministeriet samme dag havde afgjort, at styrelsen ikke var rette myndighed i forhold til klager over en kommunal selvstyrehavn som bl.a. X Havn, når der ikke var tale om dispositioner i henhold til havneloven. Under henvisning hertil afviste styrelsen at behandle klagen.

Den 25. maj 2016 sendte X Havn din klage videre til Statsforvaltningen, Tilsynet, idet havnen henviste til, at Trafik- og Byggestyrelsen havde afvist at behandle klagen.

Statsforvaltningen, Tilsynet, afviste i et brev af 31. maj 2016 at behandle sagen. Statsforvaltningen henviste til, at X Havn var en kommunal selvstyrehavn og dermed en selvstændig virksomhed, som blev styret af kommunalbestyrelsen, jf. havnelovens § 9, jf. § 6.

Du klagede til mig den 8. juni 2016. I klagen bad du mig om at tage stilling til, om medie B havde krav på den ønskede aktindsigt, herunder om lov om offentlighed i forvaltningen var gældende for en selvstyrehavn som X Havn. Endelig bad du mig vurdere, om sagsbehandlingstiden havde været rimelig set i relation til aktualiteten i forespørgslen.

Jeg skrev den 22. juni 2016 til dig, at jeg havde besluttet ikke at indlede en undersøgelse af myndighedernes sagsbehandlingstid i forbindelse med behandlingen af din aktindsigtsanmodning og forhold i tilknytning hertil. I forhold til Trafik- og Byggestyrelsen og Transportministeriets sagsbehandlingstid lagde jeg vægt på, at jeg på det foreliggende grundlag var enig i, at Trafik- og Byggestyrelsen ikke var rette klageinstans, og at jeg således ikke undersøgte sagen i forhold til disse myndigheder.

Jeg lagde i øvrigt vægt på, at de andre involverede myndigheder havde ekspederet sagen inden for ganske få dage. Endelig lagde jeg vægt på, at jeg ikke ville kunne hjælpe dig til en anden og bedre

retsstilling ved at indlede en undersøgelse af myndighedernes sagsbehandlingstid, herunder ministeriets sagsbehandlingstid, i forbindelse med de principielle overvejelser om fortolkningen af havnelovens § 17, stk. 1, om klageadgang.

Jeg foretog mig derfor ikke videre i anledning af disse forhold, idet jeg henviste til § 16, stk. 1, i ombudsmandsloven (hvorefter ombudsmanden selv afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse).

Jeg meddelte dig desuden i brevet af 22. juni 2016, at jeg havde bedt Statsforvaltningen, Tilsynet, om en udtalelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt klagen var omfattet af Statsforvaltningens tilsynskompetence. Jeg havde bedt Statsforvaltningen meddele mig, om Statsforvaltningen – i lyset af min høring – ønskede at genoptage behandlingen af sagen. I givet fald ville jeg overveje, om jeg havde anledning til at foretage mig mere i sagen.

Statsforvaltningen, Tilsynet, fastholdt i et brev af 9. august 2016 til mig, at det ikke havde grundlag for at behandle din klage. I brevet anførte Statsforvaltningen bl.a.:

”Efter Statsforvaltningens opfattelse er det forbundet med nogen tvivl, hvorvidt kommunale selvstyrehavne er omfattet af det kommunale tilsyns kompetence.

Ud fra en samlet vurdering af lovgivning, litteratur og praksis på området er det Statsforvaltningens opfattelse, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at det kommunale tilsyns kompetence omfatter dispositioner truffet af kommunale selvstyrehavne, herunder dispositioner i medfør af offentlighedsloven.”

I brev af 24. august 2016 orienterede jeg dig om, at jeg samme dag havde bedt Social- og Indenrigsministeriet om at overveje, om ministeriet – som overordnet ansvarlig myndighed i forhold til Statsforvaltningen – fandt anledning til at forholde sig principielt til kommunale selvstyrehavnes retlige status i relation til spørgsmålet om, hvorvidt tilsynet var kompetent i forhold til havnene.

Jeg skrev desuden følgende i mit brev af 24. august 2016 til dig:

”4. Som anført i mit brev af 22. juni 2016 følger det af fast ombudsmandspraksis, at ombudsmanden normalt ikke indleder en undersøgelse i en sag, hvor der er mulighed for, at en tilsynsmyndighed kan behandle den. Jeg henviser til Jøn Andersen mfl., Ombudsmandsloven med kommentarer, 2. udgave (2013), s. 130 ff. Heri ligger implicit, at det skal være (endeligt) afklaret, om der rent faktisk består en sådan mulighed for at indbringe sagen for en tilsynsmyndighed. Den nævnte ombudsmandspraksis har sammenhæng med bestemmelsen i ombudsmandslovens § 14, hvorefter ombudsmanden ikke kan behandle klager over forhold, der kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed (administrativ rekurs), før denne myndighed har truffet afgørelse.

Ud fra hensynet til medie B og på baggrund af forudsætningen i offentlighedsloven om, at sager om aktindsigt skal behandles med en vis hurtighed, har jeg imidlertid besluttet at iværksætte en undersøgelse af aktindsigtssagen direkte i forhold til X Havn. Jeg har samtidig afsluttet min behandling af sagen over for Statsforvaltningen. Jeg bemærker herved, at jeg efter ombudsmandsloven ikke er afskåret fra at gå ind i en sag, hvor der er mulighed for, at en tilsynsmyndighed kan behandle den.”

Under henvisning til din klage bad jeg i et brev af samme dato – 24. august 2016 – X Havn om en udtalelse om sagen. I brevet anførte jeg bl.a. følgende:

”Jeg beder om, at X Havn i sin udtalelse bl.a. kommer ind på følgende:

Medie B har anmodet om aktindsigt i oplysninger om alle omkostninger i hele processen, der førte frem til ansættelsen af den ny [ledende medarbejder].

X Havn har i afgørelsen af 30. oktober 2015 henvist til offentlighedslovens § 30 som hjemmel for at undtage oplysninger om udgifter til konsulentfirmaet C, som efter det oplyste stod for rekrutteringen af den ny [ledende medarbejder], fra aktindsigt. Jeg går ud fra, at udgifterne til C dækker alle omkostninger forbundet med rekrutteringen, jf. herved formuleringen af aktindsigtsanmodningen. X Havn bedes oplyse, om dette er korrekt forstået.

X Havn har begrundet afslaget med, at det vil kunne medføre en forringelse af C's konkurrencesituation i forhold til tilsvarende virksomheder, såfremt kontrakten mellem havnen og C, herunder omkostningerne relateret hertil, kommer til konkurrenternes kendskab.

Jeg går på den anførte baggrund ud fra, at afgørelsen (udelukkende) er truffet i medfør af bestemmelsen i § 30, nr. 2, om udtagelse af oplysninger om forretningsforhold mv. Jeg beder om at få oplyst, om dette er rigtigt forstået.

Det fremgår af forarbejderne til offentlighedslovens § 30, nr. 2, at undtagelse af oplysninger efter bestemmelsen kræver, at myndigheden foretager en vurdering, som falder i to led: Myndigheden skal først tage stilling til, om der er tale om oplysninger vedrørende forretningsforhold mv. Er det tilfældet, skal myndigheden dernæst foretage en vurdering af, om aktindsigt i disse oplysninger må antages at indebære en nærliggende risiko for, at der – typisk af konkurrencemæssige grunde – påføres den pågældende person eller virksomhed navnlig økonomisk skade af nogen betydning. Det er endvidere anført i forarbejderne, at myndigheden bør indhente en udtalelse fra den virksomhed, som oplysningerne angår, for at få belyst risikoen for, at en udlevering af oplysningerne vil medføre en sådan risiko for økonomisk skade mv. (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, Folketinget 2012-13).

Jeg beder X Havn om at oplyse, om der i forbindelse med afgørelsen i aktindsigtssagen er indhentet en udtalelse fra C og i givet fald sende mig en kopi af udtalelsen sammen med det øvrige materiale i sagen (...). ”

X Havn anførte i sin udtalelse af 30. august 2016 bl.a.:

”Det er korrekt forstået, at udgifterne til C dækker alle omkostninger forbundet med rekrutteringen, dog undtaget interne omkostninger til rejse og befordring for X Havns bestyrelsesmedlemmer i forbindelse med afvikling af samtalerne.

Det er korrekt forstået, at afgørelsen er truffet i medfør af bestemmelsen i § 30 nr. 2 om udtagelse af oplysninger om forretningsforhold mv.

I forbindelse med min vurdering af sagen, foretog jeg en telefonisk henvendelse til C ved den sagsbehandler, som behandlede sagen om ansættelse af [den ledende medarbejder]. Pågældende (...), C oplyste mig om, at han meget gerne så, at vi undlod at give aktindsigt, henset til, at de befandt sig i et marked, der var stærkt konkurrencepræget, og at de ikke ønskede at få deres priser frem, for ikke at svække deres forretningsposition. ”

X Havns udtalelse var vedlagt et kort telefonnotat af 29. oktober 2015 om samtalen med C. Ifølge notatet havde C anført, at virksomheden meget gerne så, ”(...) at X Havn undlod at give aktindsigt for ikke at svække firmaets muligheder i et meget konkurrencepræget marked”.

Du kommenterede i din e-mail af 15. september 2016 X Havns udtalelse, idet du navnlig fremhævede Statsforvaltningen, Tilsynets, udtalelser (af 18. august og 21. september 2015) i sagen om Ringkøbing-Skjern Kommunes forpligtelse til at give dagblad D aktindsigt i udgifter til et offentlig arrangement med politiker E som gæstetaler.

Denne sag havde du også henvist til i din klage af 3. november 2015 over X Havns afgørelse af 30. oktober 2015.